

meddelelse herom til den dømte, jf. straffuldbyrdeslovens § 8, stk. 2 og 3.

Efter straffuldbyrdeslovens § 20, stk. 1, fuldbyrdes fængselsstraf som altovervejende hovedregel i fængsel eller arresthus. Fængselsstraf kan dog i særlige tilfælde fuldbyrdes i kriminalforsorgens pensioner og i institutioner m.v. uden for kriminalforsorgen, f.eks. hvis den dømte er under 18 år, eller den dømte har behov for særlig behandling eller pleje m.v., jf. lovens § 78.

Afgørelse om afsoningsinstitution træffes som hovedregel af Justitsministeriet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, jf. bekendtgørelse nr. 385 af 19. maj 2004 om iværksættelse af fængselsstraf, forvaring, og forvandlingsstraf for bøde i fængsel eller arresthus (iværksættelsesbekendtgørelsen).

Efter iværksættelsesbekendtgørelsen indkaldes den dømte med et varsel på normalt 1 måned til at møde i en bestemt afsoningsinstitution. Den dømte skal i indkaldelsen bl.a. vejledes om muligheden for at ansøge om udsættelse af fuldbyrdelsen eller benådning, herunder om reglerne om opsættende virkning af en sådan ansøgning.

Efter straffuldbyrdeslovens § 10, stk. 1, kan justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, bestemme, at fuldbyrdelsen af en fængselsstraf eller en del af denne skal udsættes, når hensynet til den dømte, herunder dennes arbejds-, uddannelses-, familie- eller helbredsmaessige forhold taler herfor, og hensynet til retshåndhævelsen ikke taler imod udsættelse af straffuldbyrdelsen. Straffuldbyrdeslovens regler om udsættelse gælder fra det tidspunkt, hvor der er givet fuldbyrdesordre, og indtil fuldbyrdelsen er iværksat. Hvis den dømte efter fuldbyrdelsens iværksættelse ønsker at afbryde fuldbyrdelsen, gælder reglerne om strafafbrydelse, jf. nedenfor i pkt. 2.1.3.

I medfør af straffuldbyrdeslovens § 11, hvorefter justitsministeren fastsætter regler om behandlingen af sager om udsættelse og benådning, er der udstedt bekendtgørelse nr. 364 af 17. maj 2001 om udsættelse med fuldbyrdelse af fængselsstraf og den administrative behandling af sager om benådning (udsættelses- og benådningssbekendtgørelsen). Efter § 1 i udsættelses- og benådningssbekendtgørelsen træffer politiet afgørelse om udsættelse af fuldbyrdelsen. Udsættelse kan herudover i særlige tilfælde meddeles af justitsministeren (Direktoratet for Kriminalforsorgen) med henblik på eventuel efterfølgende benådning, jf. bekendtgørelsens § 3, stk. 1, eller hvis den dømte er ramt af en alvorlig lidelse, jf. § 4, stk. 1.

En tilladelse til udsættelse betinges af, at den dømte ikke begår strafbart forhold. I tilladelsen kan endvide-

re fastsættes yderligere vilkår, herunder f.eks. vilkår om tilsyn, jf. straffuldbyrdeslovens § 13. Den meddelte udsættelse skal som udgangspunkt begrænses til et bestemt tidsrum, jf. bekendtgørelsens § 2, stk. 2.

Efter udsættelses- og benådningssbekendtgørelsens § 5 skal en ansøgning om udsættelse tillægges opsættende virkning, hvis ansøgningen er indgivet rettidigt, dvs. er modtaget af politiet eller Direktoratet for Kriminalforsorgen senest 20 dage før datoen for fremmøde til udståelse af fængselsstraf. Ansøgningen har opsættende virkning, indtil afgørelse er truffet.

2.1.2. I straffuldbyrdeslovens kapitel 14 er spørgsmålet om løsladelse reguleret. Løsladelse sker efter lovens § 79, stk. 1, efter endt strafudståelse eller i forbindelse med prøveløsladelse, strafafbrydelse eller benådning.

Efter straffelovens § 38, stk. 1, afgør justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, om den dømte skal løslades på prøve, når to tredjedele af straffetiden, dog mindst 2 måneder, er udstået. Efter straffelovens § 38, stk. 2, kan løsladelse på prøve ske tidligere end nævnt i § 38, stk. 1, når særlige omstændigheder taler derfor, og den dømte har udstået halvdelen af straffetiden, dog mindst 2 måneder. Når halvdelen af straffetiden, dog mindst 4 måneder, er udstået, kan justitsministeren eller den, der bemyndiges dertil, efter straffelovens § 40 a endvidere beslutte, at den dømte skal løslades på prøve, hvis hensynet til retshåndhævelsen ikke taler imod det, og den dømte har ydet en særlig indsats for ikke at begå ny kriminalitet, herunder ved at deltage i behandlings- eller uddannelsesforløb, eller den dømtes forhold taler derfor.

Efter straffelovens § 38, stk. 5, forudsætter løsladelse på prøve, at den dømtes forhold ikke gør løsladelsen utilrådelig, at der er sikret den pågældende passende ophold og arbejde eller andet underhold, samt at den pågældende erklærer at ville overholde de vilkår for løsladelsen, som fastsættes efter straffelovens § 39, stk. 2, herunder f.eks. vilkår om tilsyn.

Prøveløsladelse efter straffelovens § 38, stk. 1, sker som et regelmæssigt led i fuldbyrdelsen af fængselsstraffe på 3 måneder og derover. Vurderes risikoen for recidiv (tilbagefald til kriminalitet) som væsentlig, vil prøveløsladelse dog være udelukket.

2.1.3. Kriminalforsorgen fastlægger ved en beregning af straffetiden tidspunktet for løsladelse efter udståelse af hele straffen samt tidspunktet for eventuel prøveløsladelse efter udståelse af to tredjedele af en tidsbestemt straf, jf. straffuldbyrdeslovens § 14, stk. 1, nr. 1 og 2. I strafberegningssbekendtgørelsen, jf. bekendtgørelse nr. 383 af 19. maj 2004 om beregning